

Voia Tatălui și urmașii lui Hristos

30 aprilie 2004

Gili Cârstea

„Voia Tatălui meu este ca oricine vede pe Fiul, și crede în El, să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi” (Ioan 6:40).

Domnul Hristos cheamă pe ucenicii Săi spre o experiență absolut necesară generației în care sanctuarul va fi curățit, refăcut, restaurat, justificat. Ei sunt invitați să „vadă” pe Fiul și să se încreadă în ceea ce văd. Standardul nu este prea ridicat pentru oamenii de rând. Ca să avem viața veșnică, Tatăl ne cheamă să privim la Fiul, să vedem ce făcea El, ce spunea El, dar mai ales cine era El.

Privind ce făcea Fiul, avem posibilitatea să înțelegem ce face Tatăl, deoarece Isus spunea că Fiul nu face decât ceea ce vede pe Tatăl făcând. Iar Fiul vedea pe Tatăl făcând în natură, dar mai ales în Scripturi. Numai că Fiul privea în Scripturi cu alți ochi decât generația Lui, văzând pe Tatăl făcând complet diferit de ceilalți.

Privind ce spunea Fiul, înțelegem că El nu judecă pe nimeni, deși Tatăl a dat judecata Fiului. El a venit să aducă omenirii o imagine corectă despre caracterul Tatălui. Reacția fiecăruia în fața acestei descoperiri va fi singura judecată care va fi rostită împotriva oamenilor.

Privind cine era Fiul, înțelegem că El era dintre noi, dintre frații noștri, din sămânța lui David. Fiul a spus deseori că El este părtăș de natură divină în sensul că Tatăl locuiește în El. Hristos nu a spus niciodată că în El locuiește Fiul lui Dumnezeu. Mesia nu era o combinație de trei persoane, adică Omul Isus Hristos, Cuvântul și Tatăl. Numele care era muzică pentru urechile Lui, pe care dorea neapărat să ni-l scrie în minte, era „Fiul omului,” un fiu în care locuia trupește toată plinătatea dumnezeirii. Această slăvită uniune dintre natura umană și cea divină a fost răspunsul lui Dumnezeu la acuzațiile Șarpelui. Acesta spunea că temelia guvernării lui Dumnezeu, părtășia dintre natura ființelor create și natura lui Dumnezeu ar fi un jug al sclaviei care împiedică dezvoltarea către dumnezeire. Hristos a spulberat această acuzație odioasă, arătând veșnicilor că pe tronul universului se află un Fiu al omului care a onorat scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice.

Ferice de urmașii Lui de astăzi, care privesc la Hristos, au credința Lui, văd în lege o transcriere a caracterului lui Dumnezeu, temelia de neclintit a neprihănirii, și onorează astfel calea consacrată deschisă de Fiul omului către desăvârșire.